

Пеперуда и Роза.

Днесъ е балътъ на пеперудитѣ. Всички сж дошли за празника. Музикалниятъ оркестръ е пълень: това е хубавото дърво, на което се намиратъ косове, силки, сжщо и нѣколко вработа.

Насрѣща въ градината е отредено мѣстото, покрито съ рози и обградено съ теменужки, гдѣто ще си отпочиватъ тутакси хубавитѣ пеперудки.

Погледнете тази колко е хубава! И онази съ тъй живитѣ си шарки! И тази другата — цѣла синьолюлякова, колко е горда съ прѣмяната си!

Най-сетне балътъ започна! Бѣлитѣ пеперудки танцуватъ съ горделивитѣ, синитѣ съ жѣлитѣ.

Розитѣ и теменужкитѣ разливатъ сладкия си аромат до като пѣятъ птичкитѣ.

Валсътъ се свърши! Музикантитѣ и насѣкомитѣ отидоха да си отпочинатъ.

Да послѣдваме тази пеперудка, която говори на розата:

„Ти си много хубава, сестро моя. Азъ съмъ щастлива да бжда близу до тебе, защото върху твоето стебло, люляно отъ тихия вѣтрецъ, азъ мога, като тебе, да хвърля прѣзрителень погледъ върху нещастницитѣ, които пълзятъ по земята.

— Ти имашъ право, сестро моя, каза наконтената роза; погледни тази грозна гъсеница! не ще ли е срамно да ѝ наподобявашъ?

— И ти, очарователна ми сестро, продължи пеперудата, погледни при краката си тази теменужка: каква идея да се скрие така, втѣсто да се покаже! Тя не смѣе да продута никому и не вдига дори главата си:“

Розата и пеперудата продължаваха да се смѣятъ съвсемъ ниско и да се подиграватъ съ бѣдната гъсеница или съ скромната теменужка.

Но ето, че голѣми черни облаци покриха небето . . . Силна буря започна да бучи. . . Голѣми капки дъждъ и градь западаха върху двѣтѣ гордѣливки.

Стеблото на розата, строшено отъ бурята, увлече въ своето падане хубавата пеперудка, на която крилетѣ се измацаха и умрѣ отъ студъ.

Хвърляйки послѣденъ погледъ върху това мѣсто на градината, човѣкъ вижда грозната гъсеница, прѣвърнала се въ една блѣскава пеперуда посрѣдъ шаркитѣ и скромната теменужка по-хубава и по-свѣжа слѣдъ бурята.

Отъ Френски — Ст. Ив. Братовановъ.